

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי זאב גורדו ז"ל

בן שושנה ודוד

נולד בירושלים

בתאריך ט' בתמוז תש"ז, 27/6/1947

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1967

שרת בחיל החימוש

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ו כסלו תשכ"ט, 17/12/1968

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 15 קבר: 6

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן דויד ביום ט' בתמוז תש"ז (27.6.1947) בירושלים. בהגיעו לגיל הלימודים למד בבית הספר היסודי "כל ישראל חברים" (לבנים) בעירו ולאחר מכן בבית הספר התיכון "אורט" (של אליאנס). בהיותו תלמיד בבית הספר היסודי השתייך לארגוני ספורט שונים ובכיתתו נחשב כמדריך לבני הנוער הצעירים. כתלמיד בבית הספר התיכון אהב להשתתף במסעות של גדנ"ע. בכל שעות הפנאי שלו היה שקוע בקריאת ספרים - בדברי ספרות למיניהם. בין השאר אהב לעזור בעבודה ציבורית. הוא היה מסור בכל נימי נשמתו להוריו ולבני משפחתו כולם ועמד לשירותם בכל. בזה תרם הרבה ליצירת יחידת הבית שלו לקן-משפחתו והשפיע עליהם אהבה רבה שמילאה את לבו הטוב; הוא הקרין על סביבתו מאהבה זו והתחבב בגלל סגולותיו הנפשיות על כל דיירי השכונה אשר בה גרה משפחתו. מלבד הטוב שהיה בלבו היה בו גם יושר רב. נוסף לכך רחש

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אהבה לאדם ולמולדת. לצה"ל גויס באוגוסט 1967 ומפקדיו מעידים עליו כי הוא שש לכל פקודה ומילא אותה בדיוקנות והתמסרות למשימה. היה בו מיזוג של תכונות מנוגדות: ענווה מצד אחד ועוז רוח מצד שני; אמיץ לב היה ויחד עם זה נחבא את הכלים. ספר התנ"ך היה בן לוייה שלו ובכל שעה פנויה הגה בו; ואכן בחידוני תנ"ך רבים היה משתתף ובהם קצר תשואות רבות. את היותו חייל בצה"ל ראה זכות לעצמו ואת מדיו כיבד. הוא ידע לבחון את עומק משמעותה של אחריות וחתר לקיימה בכל הדקדוקים. אך בעודנו בשירות חובה, ביום כ"ו בכסלו תשכ"ט (17.12.1968), נפל במילוי תפקידו ומנע אגב כך אסון כבד והציל את חבריו שהיו עמו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. מפקד יחידתו כתב למשפחתו מכתב תנחומים ובין השאר רשם: "הכרתי את זאב עם הגיעו ליחידתי ובה התגלה מיד בתכונותיו כאיש חברה המוכן לסייע לחברה ומוכן להשקיע ממרצו בקידום התפקידים שיוטלו עליו. כשרונו זה סייע בידו להיקלט במהרה בקרב חיילי יחידתו וכך רכש לו את מעמדו. נפילתו של זאב הישרתה כאב עמוק בלבנו. לכם אבד בן יקר ולנו - חבר ורע ולוחם אמיץ". לאחר נפלו הוקמה על שמו קופת גמילות חסדים על ידי הסתדרות "הפועל המזרחי" ומועצת ירושלים; קופה זו מיועדת לתת הלוואות ללא ריבית ובהעדפה ליוצאי צבא.

ق ١٥٢ ١٧.١٢.٦٩

בשם ציחה אל-פני הכתובים העצומים של ישראל אכאורה היה זה, ואם יצא הולך,
ואם מאשר כמו ש יאמר הפעם, אך נלתי ויאל... כיוון זכר... (הפזיא עיניו טלעגיה
אשרתה אשף.

זאב גוריו (כנען) מלך מלכותו קצרה.

[illegible]

עבדן דעין'ס שרייב אקטע וואס פארבינדט זייערע אומנים?
 ביים סוף ווערט, (פרינץ) - פארלאזט. חתום דעם תדריך, פאדזי אעאנא שטענדיג. שטוב
 קאמא אקטע האט.

צהלה בנים אדמוניא זה גבאי ישיאל קידשם רבנאם רבדור גאולא ישיאל
 ואלי בור. העלאתם להם חתונות רבנאם אצורם - חתונות אצורם - חתונות אצורם.
 רבנאם אצורם רבנאם אצורם.
 יהי צדיק חתונות רבנאם אצורם רבנאם אצורם.

השלישית זה, אכן בעמדה, נושא לאינך בדיוק
זה צעצוע הגדול, גאון!

۱۲

369 1/2

360 1000 1000

אבות, שנים, ימים

125 Gen

רוצה אני בך ילדי
 אנא בוא ילדי,
 כי אותך לחוש כמהה נפשי!
 אנא בוא לחיקי,
 כי בטוהך אראה את מותי,
 אמור כי הנך חסיד לידי!
 אף אם הנך עשרות סנטימטרים מחהתי!
 כורד פרחת וכאילה ברחת
 אך אותך לעולם לא אשכח!
 השמיים בוכים!
 על זאב שהיציל כארבעים
 גבור חייל זאב בין זאבים!
 ניצרת רימון שנפלשה,
 כאשר הגיפו האהיל,
 כדי להציל את הארבעים,
 וכך הושם קץ על עלם שלא הובא לחיפה,
 זאב זנח החבורה
 עזב לאנחות אב אחים אחיות ואם שכולה.
 כזאב יערוח!!!
 בליבנו נחרוש את עיניו הנבונות וכהפיו החסונות!
 עלם חמד יפה תואר חייכני ומיישני
 לצבא גויים! וכבר עליו נשחש הגולל!
 לקראת מה חתר!?!
 להגיע לקצונה רצה?
 הוא הגיע, רץ והגיע אבל הלך, פרש לו מחיו!
 זר פרחים לו הביאו
 כי הי ויחיה לעד בליבנו!
 ליבנו נשבר והוא שוטט דם
 לנצח דמו בדמנו יקויט
 ומה אם ליבו בקירבנו נדם?!

אתה שמחונן בקלסנור פנים מעורר אימון
 את שמך וגבורתך לשכוח אסור!!!

זה רצון
 אבינו
 בשמיים!!

מי יתן ונראה את עיר דוד
 כשבית המקדש יבנה
 תבוא הגאולה ויבוא גם האושר
 לעם ישראל!!!

מוקדס למש" גורדון
 מלאה

צבא הגנה לישראל

ד.צ. 02159
טל 03/695244
סימונינו כא 7 1347
שנת תשמ"ד יז
1984 18

ב ל מ "ס

מר קרן
אגודת יד לבנים
רח' שלתיאל
ת.ד. 13.138
ירושלים 91131
א.ב.,

הנדון:- כתבים ע"ש גורדו זאב ז"ל

1. בהמשך לשיחתינו ע"פ מתאריך 16 ינו' 84 בשלחו בידינו צילומי כתבים שנכתבו אודות גורדו זאב ז"ל בידי חבריו ומוקירי זכרו.
2. אני תקווה כי הוריו שידעו צער ומכאב רב עם היעלמו של הספר ועד השבתו למקומו במחנה בח"ל חוף יבוחמו כעת את יוכלו להתייחד עם ספר הזיכרון ע"ש בנם בחדר ההנצחה יד לבנים י-ם.
3. בברכה.

סג"מ

אפרת ספרן

יחידתית

קצינת בפגעים

ב ל מ "ס

למשפחת גורדו
משתתפים באבלכם בנפול בנכם במילוי תפקידו

ז א ב
תנחומים

חיילי ד.צ. 2344

למשפחת גורדו
המומים ומזועזעים בנפול הגיבור, בנכם יקירכם

ז א ב ג ו ר ד ו ז"ל

בעת מילוי תפקידו בצה"ל

דיירי הבית
רח' אגריפס 78 ירושלים

מות גיבורים

בירושלים נערכה השכוע הלוייתו של החייל-
זאב גורדו, שנפל בעת מילוי תפקידו.

על הקבר הפתוח בהר הרצל ספד לחייל
מפקדו ותיאר את גבורתו. לאחר מכן הלך
אל המשפחה כדי לסעודה ולנחמה.

האם השכולה בקשה מן המפקד שיטפר לה
על רגעיו האחרונים של זאב בנה וכיצד נפל.

רסט עבר בין האבלים והאנשים שכאו לנחמם
שכאשר שיחזר המפקד את המעשה ובשיאו אמר:
"הוא היה לוחם אמיץ, בנכם, כמותו הציל
כיתת חיילים שלמה. ניצרת הרימון השתחררה
ובראותו סכנת התפוצצות נפל על הרימון-
כדי שחבריו לא ייפגעו"...
האם פרצה באנחה עמוקה, אך ניכר היה
כי היגון נמהל בגאוה.

החייל זאב גורדון ז"ל
(שלושים למותו)

זאב היה לא רק בן אהוד במשפחתו, בהיותו משור בכל נימי נשכתו להוריו, לאהיו אצ ואחיותיו ועמד לסירותם בכל דבר גדול וקטן ומרם בזה בשיפוח את יצירתה של יחידת ביחית וקן משפחה, השפיע אהבה רבה אשר מילאה את ליבו השוב והקרין ממנה על שביבתו.

אלא בגלל סגולותיו הנפשיות התחבב על כל בני עדתו ודיירי השכונה בה גרה משפחת היווה מיזוג נפלא של חומר ורוח שעיצבו את דמותו! גוף מוצק עם עיניים יוקדות וחודרות, המביעות שוב לב ושרות, ובנפשו פנימה תוססת גבורה ואהבה לאדם ולמולד לפי עדות מפקדיו, שש היה לכל פקודה, אותה מילא בדייקנות והתמסדות לשמירה, הפ את בני גילו שהיו מצביעים על מיזוג התכונות המנוגדות שבו: ענווה ועוז רוח, א לב ונחבא אל הכלים.

שפר התנ"ך היה בן הלוויה התמידי שלו, בו הגה בכל זמן פנוי. ואומנם בהידוני הת שבה השתתף קצר תשואות מרובות על השוכותיו הקולעות והמיידיות.

ראה זכות לעצמו את היותו חייל בצה"ל וכיבד מאוד המדרש. ידע לבחון את עומק משמעותה המלאה של אחריות וחרת לקיימה בכל חומרה. ימים ספורים לפני האסון, ב שבת, פגשתיו ברחוב. הוא, כדרכו, הקדימני בברכת "שבת שלום" כאשר אשיותו כל כו אומרת שבוד. ראיתי בו דגם נפלא של איש צבא ישראלי. כאיש השכונה וידיד לשפחה התעניינתי בנסיבות מיחתו ונאמר לי כי לא נפל, אלא הפיל את עצמו, כאשר נוכח לראות שעומד לקרות אסון קשה ובמיתתו הציל נפשות רבות. אומנם, גבורה נפשית עילאית והקרבה עצמית מדהימה.

ח.נ.צ.ב.ה.

שבת אלפיה

עוד נזכור חברים ! עוד נזכור ונשוב לבכות ! "כי לא ימוש הקבלה
את עמו בעבור שמו הגדול כי ראו את אשר הגדיל עמנו" (שמואל א'
פ' י"ב, פס' כ"ב כ"ד)

לראשונה רצה בנו הקב"ה כעס סגולה ובין אלה אשר בחר זאב גוררו
נמנה, אכן גבור בגיבורים לא טעם טעם חטא כתינוק בן שנה .

זאב מלווה במעשים טובים שבין אדם לחברו ובין אדם למקום, הוא
היה בעל ערך מיוחד, פיו יניב חוכמה וידע רצון, שלם רצונו ודרכו
ישרה וכמים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה אל זאב, ונהרות לא
ישטפוה כי זכרו לא ימוש ולא יהיה כי לא היה .

אל תבכו את זאב כי בגבורה הלך, אמנם בקשו פניו תמיד, דרשוהו
למרות שאלוהים רצה בו ומן הנמנה לקבלו שנית, והרי דרכי ה'
נסתרות כי גדול אלוהים ומהולל מאוד, (האל נתן והאל לקח), לקח?
כן, לקח את זאב כי הוד והדר היה בו עוז וחדווה בכל שעל שם פסע.

ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלואו כי ה' יודע מעשיו,
בוהן כליות ויודע לב אבות על בנים וצער אם המאכרת בנים כי הוא
שופט הארץ ולא אחר מלבדו, והרי גם הוא אבי כל העמים !

ברגשות צער מרידות ויטורים נפשיים נוראיים קבלנו העובדא כי זאב
נקטף לעולמים, אלוהים רצה שזאב יהיה זה שיציל כארבעים משפחות
ואכן נפל קורבן, בצער ובגאווה קבלה המשפחה את הידיעה שהוא זה.

זאב מילה תפקידו נגד עט ערבי בוגד, רצחני ואכזרי, ! עם ערבי
בעל יד פושעת כחיה טורפת כמפלצת חסרת רחמים !

שבו על הקרקע לאות אבל כי כתר מלכותכם שבו היתה גאווה, תקותכם
ותוכלתכם הלך אל ארץ שכולה טוב, ה' דיבר, כי כה פקד ה' .

כארז בלבנון וכהר נישא היה זאב , אכן בעורפ ברחם אמו נועד להיות
איש צבא , איש מלחמה !

איכה חשב בדד המשפחה ! ?

צל חשון ואבות הציב א פתע את אושרה של אם מה קרה !? מדוע כך
פתאום , ניקסף בניצנותו גורדו !? כי הוא , הוא האדם שאינו דוחף
חותמו לרשות שאינה שלו.

למה הדבר דומה ?

למכת שבר שבאה על אם שכולה , דומה איפוא , לרחל אם ישראל שבכתה
לפני הקב"ה בכי אנוש וכואב , "קול ברמה נשמע , נהי בכי מרורים,
רחל מבכה על בניה , מענה להנחם כי איננו עוד , כה אמר ה' מנעי
מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך ... ויש תקוה לאחריתך ...
הבו יכיר לי אפריים כי אם ילד שעושים ... כי רחם ארחמהו ,
נאום ה' " .

משמע , שמע אלוהים קינת אם ואנחה כבדה , בכי מרורים על אובדן בן
יקר שידע הכל והסתגל גם לשוב וגם לרע והוא הלך ולא יבוא עיד , שושנה מבכה
על בנה ואין ניחומים , ואז באה בח-קול הת-הכרתית ואומרת זהו רצון הגורל ואין
מנוס ממנו , זו עובדה אמינית , והאם משלימה כי יש שכר לפעולתו של זאב והוא ישכון
שלום בצרור ההיים בגן עדן , היה הוא ילג שעושים ילד מפותה ובחור מכולה ועל כך
היחה גאוות המשפחה ואלוהים ירחם אותו ויפקידו בידי המלאכים השובים שישמרו עליו ,
אלוהים יברך , וינחם וישמח את המשפחה מיגונם בהסתככות על בנם משה השוב והיקר
וירוה הקב"ה האבלים בשוב וזה יהיה שכר האם.

כי משה בודאי קיבל דוגמא והנחיה טובה מאחיו זאב, ויהא ישר טוב וגבור חייל אף הוא.
כלומר: השכר שקיבלה האם הוא ילדים טובים, למודי טוב. ומעל לכל זאת זכרונות, עבר
בעימים ואם כי כאובים.

בזכור המשפחה את הצרות שעברו עליהם השתכלו מעלה כלפי השמיים ויבקשו ולא יכשלו עוד
בדרכם כי ה' הוא אבי ישראל ואכן ירחם ה' את האבלים והוא אבינו שבשמיים האחד והיחיד
הטוב והמטיב.

בעוד המשפחה אין אונים כי זאב הלך ואיננו עולה דמותו מנגד!
רע טוב היה לחבריו ובריתו עמם כשל דוד ויהונתן, עיניו התואמות את פרצופו ובלוריתו
השוו חסונות יתרה לכתפיו שהיו כאל שמשון הגבור, נבונותו כשל דוד ושלמה המלכים,
וגבורתו בחיל כשל יואב ואבנר שרי צבאות דוד המלך, ענווה היתה לו כשל משה רבינו.

השמיים קודרים והאדמה אותו לקחה, מה נאמר ומה נספר כי אותו לקח האל ממשפחתו -
ומיקריו בעוד החיים לפניו, וכי מה חפץ בחיים בלעדיו? כולם רוצים לאמנו בזרועותיהם
השמיים קודרים כי זאב הלך לעולמים, אם כך ירצה ואכילו אם לשוא מוכנה ומזוונה את
כאבו לבאוב. הם חיו ניתקו עוד באיבת, הוא בלכתו עשה עוול לכולם שבוכים את יקירם.

ובעוד מחשבות אלו מתרוצצות בקירבי לכוון ההשוואות, אכתוב שיר קצר בגוף ראשון,
ואדע הקורא כי ישנן כילים חוזרות בשיר שנכתב בהתאם למה שעלה בכתב ההשוואות.

אהובי האכזרי למה עזבתני?

הו, מה גדול כאבי!

כה נעים אך מזעזעני כי בכאב כזה לא רציתי
וברצון ה' זכיתי.

לראות בעיניך הנבטנות שירדפוני

מה עשיחי ומה עוללתי?

בנושך את אוהבין!

אהובי האכזרי, אנא בוא ונחמני,

כיון שהלכת לעולמים.

ולאנחות הנחתנו

כשליבך פצוע, שוש דם

ראשך גלוי ושערך מזוהם מדמך

שחי עיניך מלאות חן, מה קרה אינך רונק?

הלילה קר ואינך מכוסה

השתכל באימך האוהבת אותך

שרוצה לפחות לומר מילות פרידה

מהיום אהובי

קברך הוא גם קברי

כי לעולם עש משחך לא אעלים

הכאב נעים אך אהזרי

כי אין אחר שיכאב כאבי